

puljen, fordi vi ganske enkelt ikke tør overlade det til et borgerligt flertal at sikre de svagest stillede i samfundet. Vi har set, hvad der skete i 1980'erne, og den situation ønsker vi ikke at Danmark skal vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstod på hr. Ole Sohn, at SF egentlig er imod at bidrage til satsreguleringspuljen, fordi det skaber øget ulighed, men at det var det bedste, man kunne komme igennem med i 1990. Jeg tror, at hr. Ole Sohn godt kan være lidt fremsynet en gang imellem, og jeg vil godt vide, hvor længe SF føler sig bundet af den aftale, man indgik for 16 år siden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Vi føler os ikke bundet. Det står os til enhver tid frit for at træde ud af satspuljeforliget, men det vil bare ikke give en bedre regulering for folk på overførselsindkomster. Jeg går da ud fra, at Enhedslisten er enig i, at selv om SF trak sig ud af satspuljeforliget, ville det ikke betyde, at folk på overførselsindkomster fik en bedre regulering.

Hvis man melder sig ud af satspuljeforliget, mister man muligheden for at få indflydelse på, hvordan satspuljen skal bruges, og jeg vil gerne i al beskedenhed sige, at SF faktisk har været med til at sætte ganske markante dagsordener for at sikre bedre forhold for de dårligst stillede, bl.a. behandlingsgaranti for alkoholikere og narkomaner og en lang række andre sociale initiativer, som har været til gavn for folk på overførselsindkomster. Den mulighed vil vi ikke opgive.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Skal jeg forstå det på den måde, at SF godt kan acceptere at være med i en ordning, som skaber øget ulighed i samfundet, hvis SF kan få indflydelse på, hvad de penge, der er taget fra overførselsindkomsterne, skal bruges til? Er det virkelig SF's politik?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er ked af, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke var til stede under min ordførelse. Det var han måske nok fysisk, men ikke mentalt, for så ville hr. Jørgen Arbo-Bæhr have registreret historikken. Det

er jo den, Enhedslisten meget behændigt ser bort fra, når vi diskuterer satspuljen.

Virkeligheden er, at da satspuljen blev indført i 1990, var vi i en situation, hvor den borgerlige regering havde sat den automatiske regulering af overførselsindkomsterne ud af kraft. Et flertal fik presset igennem, at der nu skulle genindføres en regulering. SF ønskede at gennemføre en fuld regulering, det kom vi ikke igennem med, men vi kom igennem med, at der blev gennemført en automatisk regulering. Det synes vi alt andet lige er bedre end slet ingen regulering, og det formoder jeg i al beskedenhed også at Enhedslisten synes.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo alt for gammel til at kunne benægte kendskab til historien, for det kunne give anledning til overvejelser om, hvorvidt langtidshukommelsen også var forsvundet.

Det er jo rigtigt, at den borgerlige regering afskaffede reguleringen tilbage i 1980'erne, og det er også rigtigt, at vi dengang stillede krav om, at vi ikke alene ville have genindført en regulering, vi ville også genoprette de forringelser, der var sket under den borgerlige regering, så der var to ting, som SF ikke kom helt igennem med.

Men det, der er mit spørgsmål nu, er i virkeligheden lidt fremadrettet: Skal jeg forstå det på den måde, at SF mener, at der i dag ville være et flertal i Folketinget for at forringe reguleringsordningen, hvis SF ikke var der til at beskytte folk mod et overgreb? Og hvor ser hr. Ole Sohn i givet fald det flertal?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har overhovedet ikke hørt nogen i Folketinget, ikke engang de argeste modstandere på regeringsbænkene eller i dens støtteparti, foreslå at forringe reguleringen. Ret skal være ret.

Men tillid til, at et borgerligt flertal vil sikre overførselsindkomsterne bedre, hvis det får frie hænder, har jeg ikke. Erfaringerne fra 1980'erne viser, at det kan man ikke overlade til en borgerlig regering, for så er faren for, at reguleringen fjernes fuldstændig, til stede. Det var sådan set bare det, jeg forsøgte at gøre klart, da jeg gjorde rede for historien, for en gang imellem er det meget klogt at bruge historien som afsæt for forståelse af den aktuelle politiske situation, man står i.